

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/11/2024
Identifikačné číslo spisu:	7820200026
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7820200026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a JUDr. Lenky Praženkovej v spore žalobcu Karol Málík, Zimná č. 249, Dobšiná, IČO: 43 319 866, zastúpeného JUDr. Máriou Ďurajovou, advokátkou, Nám. 1. mája 11, Rožňava, IČO: 35 545 003, proti žalovanému Róbert Bartuš, s.r.o., so sídlom Slniečná 339/2, Kováčová, IČO: 36 640 573, zastúpenému Mgr. Jankom Troiakom, advokátom, Dukelských hrdinov 34, Zvolen, IČO: 45 022 429, o zaplatenie 29 924,72 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8Cb/1/2020, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.11.2023, č. k. 3Cob/70/2021-163, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k voči žalovanému na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 22.11.2023, č. k. 3Cob/70/2021-163 potvrdil medzitýmny rozsudok Okresného súdu Rožňava (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) zo dňa 04.02.2021 č. k. 8Cb/1/2020-116, ktorým bolo rozhodnuté, že právny základ nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému je daný.
2. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie takto rozhodol o vylúčenom nároku žalobcu z konania pôvodne vedeného pod sp. zn. 8Cb/4/2014, predmetom ktorého bol nárok žalobcu voči žalovanému 1/ UniCredit Leasing Slovakia, a.s. a žalovanému 2/ Róbert Bartuš s.r.o., na náhradu škody v sume 44 778,97 eur (z toho 40 931,82 ušlý zisk, 2 655,51 eur skutočná škoda - nákupná hodnota dvoch koní, 1 191,64 eur skutočná škoda - kúpna cena menej kvalitného traktora), ktorá súvisela s dodaním vadného traktora žalovaným žalobcovi. Po späťvzatí nároku na zaplatenie časti istiny 14 854,25 eur súd prvej inštancie uznesením z 24.04.2014 č. k. 8Cb/4/2014-249 konanie v uvedenej časti zastavil a nárok o zaplatenie 29 924,72 eur vylúčil na samostatné konanie (pôvodne pod sp. zn. 8Cb/8/2014). Ďalším uznesením z 28.10.2019 č. k. 8Cb/8/2014-480

bol nárok žalobcu voči žalovanému 2/ vylúčený na samostatné konanie (pod sp. zn. 8Cb/1/2020) a voči žalovanému 1/ bolo konanie zastavené po späťvzati žaloby v dôsledku uzavretia Dohody o urovnaní, ktorou došlo k dohode o úprave vzájomných práv a povinností žalobcu a žalovaného 1/ v tomto konaní ako aj v konaní vedenom

pod sp. zn. 8C/482/2013, v ktorom sa spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia a.s. domáhala voči Karolovi Málíkovi (tu žalobca) a P. F. zaplata sumy 45 603,60 eur s príslušenstvom titulom finančného vysporiadania z uzavretej leasingovej zmluvy

(uznesením z 12.09.2019 č. k. 8C/482/2013 bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby).

3. Odvolací súd ďalej uviedol, že o odvolaní žalovaného rozhodol po zopakovanom dokazovaní na nariadenom pojednávaní dňa 22.11.2023 (v napadnutom rozhodnutí je uvedený nesprávny dátum 29.6.2023; pozn. najvyššieho súdu). Vyjadril sa ku všetkým odvolacím dôvodom žalovaného, k súvisiacim konaniam (sp. zn. 8Cb/4/2014, 8C/482/2013)

a po rekapitulácii skutkového stavu konštatoval, že žalobca ako leasingový nájomca

„bol povinný uplatniť všetky práva vyplývajúce z väd predmetu leasingu, zo záručných a servisných podmienok priamo u dodávateľa predmetu leasingu.“ A ďalej, že ak leasingový nájomca nemohol užívať predmet leasingu alebo ho mohol užívať len obmedzene

(čl. 4 bod 1 VZP), patrí žalobcovi uplatňovanie práv kupujúceho. S poukazom na aplikované ust. § 420 a nasl. ObZ uzavrel, že v danom prípade si žalobca dôvodne uplatnil náhradu škody - ušlý zisk a skutočnú škodu (nákupnú cenu 2 koní a náhradného traktora), keďže išlo o nároky, ktorých uspokojenie nebolo možné dosiahnuť voči predávajúcemu uplatnením niektorého nároku z väd tovaru (traktora dodaného žalovaným, podľa leasingovej zmluvy vo vlastníctve leasingového prenajímateľa). V tejto súvislosti odvolací súd považoval za právne irelevantné námietky žalovaného, že žalobca vady (tovaru) neuplatnil bez zbytočného odkladu,

že neoznámil voľbu nároku, že všetky požiadavky žalobcu riešil, resp. sa snažil dosiahnuť výmenu traktora, „pretože tieto by boli predmetom súdneho prieskumu, ak by predmetom konania bol nárok z vadného plnenia (nie náhrada škody)“. Podľa odvolacieho súdu bolo

vo veci samej rozhodujúce len to, či došlo k naplneniu predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 373 a nasl. ObZ. Uzavrel, že povinnosťou žalovaného

bolo dodať tovar bez väd a keďže ju porušil, zodpovedá za škodu, ktorá v súvislosti

s tým žalobcovi vznikla. Uviedol, že traktor bol poruchový, čoho logickým dôsledkom

je existencia škody na strane žalovaného (správne žalobcu; pozn. najvyššieho súdu), čo vyplýva aj zo znaleckého posudku č. 1/2020, pričom výška bude predmetom ďalšieho dokazovania. K namietanému procesnému pochybeniu súdu prvej inštancie v porušení § 182 CSP

odvolací súd konštatoval, že toto sám napravil tým, že na prejednanie odvolania nariadil pojednávanie a ďalšie vytýkané chyby v záhlaví rozsudku súd prvej inštancie odstráni

podľa § 224 CSP.

4. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie žalovaný (ďalej tiež „dovolateľ“) a navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vrátiť

mu vec na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať žalobcovi (zrejme malo byť žalovanému; pozn. najvyššieho súdu) náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Dovolanie odôvodnil tým, že s napadnutým rozhodnutím nesúhlasí, keďže podľa jeho názoru odvolací súd „vo veci rozhodol nesprávne a nezákonne“. Uviedol, že prípustnosť dovolania je založená podľa § 420 písm. f) CSP. V tejto súvislosti poukázal na závery rozhodnutia súdu prvej inštancie, dôvody podaného odvolania (§ 365 ods. b/, f/ a h/ CSP), nepresnosti v označení strán sporu. Ďalej poukázal na dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu tak, že citoval jeho odôvodnenie (ods. 10.1 až 14.2). S odkazom na úpravu v § 373, § 374

ods. 1, § 376 ObZ dovolateľ poznamenal, že v medzitýmnom rozsudku musí byť posúdený celý právny základ veci, teda všetko, čo nemožno podriaďiť pod pojem výška uplatneného nároku, to znamená, že musia byť vyriešené všetky právne otázky, nielen niektoré alebo dokonca

len jedna z nich. V tejto súvislosti vo všeobecnosti poukázal na rozhodnutie

sp. zn. 4Cdo/78/2013 a rozhodnutie ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 410/2006 a k danej veci zhrnul, že „...ako prvostupňový, tak aj odvolací súd § 373 Obchodného zákonníka bezdôvodne neprihliadol na všetky okolnosti tohto prípadu. Kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené

okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť“. Dovolateľ mal za to, že exkulpачné (liberačné) dôvody podľa § 374 ods. 1 ObZ „tu sú celú dobu a že na strane prvostupňového ako aj odvolacieho súdu došlo k nesprávnym procesným postupom, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný urobil všetko, čo bolo v jeho možnostiach, aby tá ktorá reklamácia bola vybavená riadne a včas, čo písomne potvrdil aj samotný žalobca spolu s jeho bratom. Taktiež bolo preukázané, že to bol práve žalovaný, ktorý robil za žalobcu kroky v reklamačnom konaní, príp. v komunikácii s leasingovou spoločnosťou a tiež bolo preukázané, že odstraňovanie vád bolo vyhradené pre importéra, čo žalovaný nevedel nijako ovplyvniť. Pokiaľ by žalovaný mohol vopred predvídať, ako sa bude stavať importér k reklamáciám, nikdy by neodobral a nepredával daný typ stroja. Opätovne však poukazujeme na tú skutočnosť, že na celej veci má vinu aj žalobca (neodovzdal stroj hneď pri zistení vady, ale pokračoval nejaký čas v jeho používaní). Žalovaný má za to, že prvostupňový ako aj odvolací súd sa vecou nezaoberal riadne, keď na tieto skutočnosti neprihliadli a nijako sa s nimi vo svojich rozhodnutiach nezaoberali, resp. sa nimi zaoberali len čiastočne, čím došlo k situácii, že ich rozhodnutia je možné považovať za arbitrárne z dôvodu ich neodôvodnenia dostatočným spôsobom, čím došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (II. ÚS 410/2006).“

6. K dovolaniu sa vyjadril žalobca a označil ho za procesne neprípustné, keďže podľa jeho názoru neboli splnené podmienky podľa § 420 písm. f) CSP. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Podľa jeho názoru žalovaný nevymedzil dovolací dôvod náležitým spôsobom podľa § 420 písm. f) CSP v spojení s § 431 ods. 1, § 432 ods. 1 CSP. Taktiež pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP nepreukázal kumulatívne splnenie troch zákonných znakov: - v čom mal spočívať nesprávny procesný postup súdov, - či tento nesprávny procesný postup súdov mal znemožniť strane sporu realizáciu jemu patriacich procesných práv, - či intenzita tohto zásahu dosiahla takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. K vyjadreniu žalobcu dovolateľ repliku nepodal.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „dovolací súd“, „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP)

bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP), dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

K úprave prípustnosti dovolania

9. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti.

10. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný (§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a/ až c/ citovaného ustanovenia). Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod

(§ 420 v spojení s § 431 ods. 1 CSP a/alebo § 421 CSP v spojení s § 432

ods. 1 CSP). V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 59/2017 z 8. júna 2017).

12. Viazanosť dovolacími dôvodmi znamená, že dovolací súd môže skúmať dovolacie dôvody len v

rozsahu, v akom boli vymedzené, je teda viazaný tým, čo dovolateľ považuje za nesprávne. Právna úprava pripúšťa dva dovolacie dôvody, prvý spočíva v zmatečnosti napadnutého rozhodnutia (§ 431 CSP), druhý v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom (§ 432 CSP). Súčasná právna úprava však už neumožňuje súdu ex offio prihliadať na vady zmatečnosti, t.j. závažné procesné pochybenia, v dôsledku existencie ktorých je potrebné rozhodnutie vždy zrušiť. Tieto vady vznikajú ako dôsledok nesplnenia procesných podmienok konania [vady zmatečnosti podľa § 420 písm. a) - d) CSP] alebo ich zákon za vady zmatečnosti sám označuje [vady zmatečnosti podľa § 420 písm. e) a f) CSP]. (II. ÚS 347/2022)

K prípustnosti a dôvodnosti dovolania z dôvodov podľa § 420 písm. f) CSP

13. Dovolateľ podal dovolanie výhradne z dôvodov zmatečnosti vyvodzovaných z ust. § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

15. Pokiaľ teda dovolateľ prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, tak dovolací súd zdôrazňuje, že ide o dôvody zmatečnosti, spočívajúce v procesných pochybeniach v procesnom postupe súdu/súdov, ktoré sa musia vyznačovať určitou intenzitou, mierou závažnosti, ktorú je potrebné taktiež odôvodniť (§ 431 CSP).

16. Dovolací súd uvádza, že dovolaním vytýkanú vadu zmatečnosti v konaní súdov nižších súdov v danom prípade nezistil.

17. Primárne je potrebné zdôrazniť, že dovolateľ v podstate v dovolaní len opakuje svoju totožnú argumentáciu predostretú v konaní pred súdmi nižších inštancií, s ktorou sa tieto v rozsahu relevantnom pre medzitýmne rozhodnutie vo veci zaoberali a dostatočne premietli do odôvodnení svojich rozsudkov. Dovolací súd len pripomína, že nie je treťou inštanciou, ktorá by sa mala resp. mohla opakovane zaoberať všetkými skutkovými a právnymi otázkami, ktoré tvorili predmet konania, tvrdení strán, posudzovania a rozhodovania pred súdmi nižších inštancií. Účelom dovolania ako výnimočného opravného prostriedku je v danom prípade podľa vymedzenia daného dovolaním (§ 440 CSP) identifikovať a napraviť zistené procesné pochybenia najzávažnejšieho charakteru, dosahujúce až ústavnoprávny rozmer.

18. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, že došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu skutočne došlo.

19. So zreteľom na vyššie uvedené, dovolací súd posudzoval opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že procesne nesprávnym, nezákonným postupom odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie, bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces.

20. Dovolateľ k dôvodu dovolania uplatnenému v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP argumentoval vo všeobecnej rovine, pričom v nadväznosti na rekapituláciu a citáciu z dotknutých rozhodnutí oboch súdov nižších inštancií, z ním podaného odvolania, uviedol vlastný názor na vec samotnú, pričom poukázal na úpravu náhrady škody obsiahnutú v ust. § 373, § 374 ods. 1, § 376 ObZ.

21. Podľa dovolacieho súdu, pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý má spočívať v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať nielen intenzitu zásahu do práva na spravodlivý súdny proces, ale aj jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietať alebo zvrátiť nesprávny postup súdu.

22. Pre možnosť vecného prieskumu v danej veci, posúdenia prípustnosti dovolania a v prípade dôvodov vyvodzovaných z ust. § 420 písm. f) CSP aj dôvodnosti dovolania, je však potrebné konkrétne vymedziť, v čom má spočívať dovolaním namietaná vada, teda

akým nesprávnym procesným postupom súd znemožnil dovolateľovi uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv do takej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Vyplyva to z ust. § 431 ods. 2 CSP, podľa ktorého dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

23. Podľa obsahu dovolania, ktorému sa dovolací súd snažil autenticky porozumieť, namietané vady v konaní predchádzajúcim napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, majú spočívať v nesprávnom a nezákonnom procesnom postupe oboch súdov nižších inštancií v tom, že ich rozhodnutia nie sú dostatočne odôvodnené. Podľa dovolateľa súdy pri rozhodovaní bezdôvodne neprihliadli vôbec alebo prihliadli len čiastočne „na všetky okolnosti tohto prípadu“, neprihliadli na liberačné dôvody podľa § 374 ods. 1 ObZ, napriek tomu, že „v konaní bolo preukázané, že žalovaný urobil všetko, čo bolo v jeho možnostiach, aby tá ktorá reklamácia bola vybavená riadne a včas“, neprihliadli na to, že „na celej veci má vinu aj žalobca (neodovzdal stroj hneď pri zistení vady, ale pokračoval nejaký čas v jeho používaní).“

24. Dovolací súd teda, posudzujúc podané dovolanie podľa jeho obsahu (§ 438 ods. 1 CSP, § 124 ods. 1 CSP), v ktorom sa súbežne prelína dovolacia argumentácia z hľadiska skutkového stavu, právneho posúdenia veci a procesného postupu v konaní, identifikoval dve námietky, ktoré podľa dovolateľa majú predstavovať vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, a to, že vo väzbe na predchádzajúce konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a/ je arbitrárne a b/ nie je dostatočne odôvodnené.

25. K námietke a/ o arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd uvádza, že za arbitrárne dovolateľ v podstate považuje samotné medzitýmne rozhodnutie o tom, že základ nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému je daný, a to v súvislosti s tým, že podľa dovolateľa sa oba súdy nižších inštancií nezaoberali všetkými pre vec podstatnými skutkovými a právnymi otázkami. K týmto sa vyjadril v časti II dovolania tak, ako je citované v ods. 5 tohto rozhodnutia dovolacieho súdu.

Uvedené námietky tak ako ich formuloval dovolateľ, však vo svojej podstate predstavujú jeho polemiku s napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu a súčasne nespokojnosť s meritórnym rozhodnutím o danosti základu nároku žalobcu na náhradu škody. To samotné však prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá. Z argumentácie dovolateľa je možné vyrozumieť tiež to, že uvedenú námietku neprípustne spája s nesprávnym vyhodnotením skutkového stavu a s nesprávnym právnym posúdením veci v rozhodnutiach súdov oboch nižších inštancií. Za arbitrárne sa považuje súdne rozhodnutie založené na svojvôli či ľubovôli súdu, neopierajúce sa o zákon. Dovolací súd však v prípade rozhodnutí súdov nižších inštancií nemá prieskumnú kompetenciu z hľadiska prehodnocovania už uzavretého skutkového stavu na súde odvolacom (§ 442 CSP) a v prípade, že dovolateľ argumentuje len dôvodmi prípustnosti podľa § 420 CSP, tak ani z hľadiska preskúmania správnosti právneho posúdenia veci, čo predstavuje samostatné dôvody dovolania upravené v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 CSP. Podľa ustálenej judikatúry najvyššieho súdu nesprávne právne posúdenie veci vadu zmätočnosti nezakladá (R 24/2017). Preto v tejto časti dovolací súd nepovažoval argumentáciu dovolateľa za prípustné dovolacie dôvody v zmysle § 420 písm. f) CSP vo väzbe na § 431 CSP.

26. Vo vzťahu k námietke b/ o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, dovolací súd z tohto hľadiska preskúmal nielen rozhodnutie odvolacieho súdu, ale vzhľadom na jeho potvrdzujúci charakter aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže z hľadiska nimi uvádzaných dôvodov tvoria celok. Podľa názoru dovolacieho súdu už súd prvej inštancie zreteľne vyjadril dôvody, pre ktoré vyhovel základu žaloby o náhradu škody voči žalovanému medzitýmnym rozsudkom. Pokiaľ odvolací súd vzhliadol v postupe súdu prvej inštancie určité nedostatky týkajúce sa procesu dokazovania z hľadiska jeho hodnotenia a skutkových zistení, tak toto napravil tým, že dokazovanie zopakoval na nariadenom pojednávaní (22.11.2023)

za účasti sporových strán, ktoré tak mali možnosť sa k veci opätovne vyjadriť aj pred ukončením dokazovania a vydaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Uvedené sa náležite premietlo do odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (ods. 8 - 11).

27. Pokiaľ ide o náležitosti odôvodnenia písomne vyhotoveného rozsudku odvolacieho súdu, zákonnú úpravu obsahuje ustanovenie § 393 CSP. Z druhého odseku tohto ustanovenia vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie

skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal

a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté.

Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté. Uvedená osobitná úprava nadväzuje na úpravu v ustanovení § 220 CSP, o náležitostiach rozsudku v prvoinštančnom konaní, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie,

čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax.

Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V prípade rozhodnutí o odvolaní, ktorými došlo k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, je ďalej potrebné vychádzať z nižšie citovaných ustanovení § 387 ods. 2 a 3 CSP.

28. Podľa ust. § 387 ods. 2 a 3 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť

len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť

na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. (3)

Odvolací súd sa v odôvodnení musí zberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

29. Vo väzbe na vyššie uvedené, citovanú zákonnú úpravu a obsah dovolania, dovolací súd uvádza, že dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu ako nesprávny procesný postup v podstate to, že sa stotožnil v zásadnom rozsahu s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že vykonané dôkazy neprehodnotil a vec neposúdil podľa predstáv žalovaného, a teda vo výsledku,

že ním napadnuté prvoinštančné rozhodnutie nezmenil (nezrušil) spôsobom vyhovujúcim obrane žalovaného.

30. K tejto otázke sa vyslovil aj ústavný súd tak, že právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil

sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov

(IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

31. V danom prípade podľa dovolacieho súdu už z rozhodnutia súdu prvej inštancie zreteľne vyplýva, že súd sa zaoberal pre vec podstatnou argumentáciou strán, vykonanými dôkazmi, ich vyhodnotením a na ním vyvedený skutkový stav aplikoval príslušné právne normy a ich interpretáciu v danom prípade vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia, pričom svoje podstatné závery a právne posúdenie veci vyjadril v ods. 35 až 40. Odvolací súd na tieto závery nadviazal a čiastočne ich po zopakovanom dokazovaní korigoval, čo zreteľne a dostatočne vyjadril v napadnutom rozhodnutí, pričom v ods. 14 odôvodnenia uzavrel,

že „traktor dodaný žalovaným ako predávajúcim mal vady akosti. V súvislosti s týmto vadným plnením si žalobca uplatnil náhradu škody - ušlý zisk a skutočnú škodu....teda nároky, ktorých uspokojenie nie je možné dosiahnuť uplatnením niektorého z (nárokov z) vád tovaru.“

Uvedený kľúčový záver bol podľa dovolacieho súdu podporený odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu vo väzbe na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a tieto je potrebné vnímať ako celok. Napokon samotný dovolateľ nespochybňuje okolnosť,

že dodaný traktor mal vady, že škoda žalobcovi vznikla, keď poukazoval na liberačné dôvody na svojej strane, ktoré videl v tom, že „urobil všetko, čo bolo v jeho možnostiach, aby tá ktorá reklamácia bola vybavená riadne a včas“ a ďalej, že „odstraňovanie vád bolo vyhradené

pre importéra, čo žalovaný nevedel nijako ovplyvniť. Pokiaľ by žalovaný mohol vopred predvídať, ako sa bude stavať importér k reklamáciám, nikdy by neodobral a nepredával daný typ stroja“. Obrana, spočívajúca v tvrdení, že „na celej veci má vinu aj žalobca

(neodovzdal stroj hneď pri zistení vady, ale pokračoval nejaký čas v jeho používaní)“, zostala zjavne len v rovine všeobecných tvrdení, preto nemožno považovať za vadu procesného postupu dosahujúcu mieru závažnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP to, že sudy na túto námietku osobitne pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí nereagovali. Rovnako stručnosť odôvodnenia právneho posúdenia veci odvolacím súdom v napadnutom rozhodnutí nedosahuje intenzitu zmätočnosťnej vady, keďže odôvodnenie dostatočne a úmerne reaguje na odvolacie dôvody a nadväzuje na už vyjadrené podrobné dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Ako už bolo povedané, len to, že sa dovolateľ ako neúspešná strana konania s rozhodnutím nestotožňuje, vadu zmätočnosti nezakladá.

32. Dovolací súd sumarizujúc uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia teda vyplýva, že odvolací súd považoval ním preskúmané rozhodnutie za vecne správne, a preto pokiaľ pri potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie postupoval v súlade s ust. § 387 ods. 1 až 3 CSP, nemožno tento jeho postup považovať za porušenie práva žalujúcej strany

na spravodlivý proces. Rovnako, pokiaľ dovolateľ označil napadnuté rozhodnutie za arbitrárne, a to preto, že vecne nevyhovelo jeho obrane, tak ide len o prejav nespokojnosti žalovanej strany s výsledkom sporu, a nie o prípustné a dôvodné výhrady voči procesnému postupu súdov v prvoinštančnom a odvolacom konaní, z hľadiska dôvodov v zmysle § 420 písm. f) CSP.

Dovolací súd preskúmaním veci z hľadiska podaných dovolacích dôvodov nezistil arbitrárnosť v zmysle svojvôle súdov nižších inštancií v konaní, ktorého výsledkom bolo medzitýmne rozhodnutie o základe nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému, či pri formulovaní dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu napadnutého dovolaním. Rozhodnutie odvolacieho súdu obsahovalo dostatočnú právnu argumentáciu k relevantným odvolacím námietkam neskoršieho dovolateľa a je dostatočne odôvodnené. Odvolacími námietkami sa odvolací súd zaoberal a nie je možné dôvodne vytýkať súdom oboch nižších inštancií, že sa vo svojich rozhodnutiach nestotožnili s argumentáciou žalovanej strany a jej názorom na skutkový a právny stav veci.

33. Dovolací súd v intenciách vyššie uvedeného dospel k záveru o neopodstatnenosti dovolacej námietky tu uvádzanej pod písm. b/, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie), dostatočne a zreteľne objasňuje, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, čo navrhoval, ako sa bránil žalovaný, z ktorých preukázaných skutočností a dôkazov sudy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie,

i aké závery zaujal odvolací súd k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil. Z predmetného konania nie je zjavné a ani sa tak nejaví, že by v danej veci konajúci súd nižšej inštancie svojím procesným postupom znemožnil neskoršiemu dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

34. Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov z hľadiska ich odôvodnenia nevykazujú znaky arbitrárnosti či nepreskúmateľnosti z hľadiska obsahovej či logickej nekonzistentnosti alebo rozporu s príslušnou zákonnou úpravou

Civilného sporového poriadku, a teda naplnenia podmienky nesprávneho procesného postupu takej intenzity, ktorá by vo svojom dôsledku niesla so sebou vadu zmätočnosti konania z dôvodu porušenia práva strany na spravodlivý proces.

35. Vo výsledku v danej veci bolo podstatné, čo dovolací súd záverom zdôrazňuje,

že procesný postup súdov ako celok, predchádzajúci napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu ani jeho odôvodnenie nevykazujú znaky, ktoré by bolo možné považovať za popierajúce zmysel a podstatu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR

(vrátane práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru), keďže odvolací súd zrozumiteľne vysvetlil pre rozhodnutie vo veci podstatné skutkové a právne závery, ku ktorým dospel. Z hľadiska namietanej zmätočnosťnej vady v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd nezistil také odchýlenie sa od znenia príslušných právnych noriem upravujúcich odôvodňovanie rozhodnutí, že by nedostatočným vysvetlením dôvodov svojho rozhodnutia zásadne poprel účel a význam tejto právnej úpravy, čo rovnako dopadá

aj na aplikovanú právnu úpravu v ObZ najmä o vadách tovaru a náhrade škody (justičný omyl). To, že sa podstata právnych úvah dovolateľa odlišuje od názoru odvolacieho súdu (a tiež súdu prvej inštancie), ktorý svoje rozhodnutia dostatočne odôvodnil na základe vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, a ktoré dovolací súd z hľadiska správnosti ustálenia skutkového stavu (§ 442 CSP) a právneho posúdenia veci ani nie je oprávnený vecne preskúmať (tu pri absencii dôvodov dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP), neznamená zmatečnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

36. Dovolací súd z uvedených dôvodov nezistil v danom prípade namietanú zmatečnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP, a tým ani prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

37. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

38. Podľa § 447 písm. f) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

39. Dovolací súd uzatvára, že dovolanie žalovaného nevykazuje znaky prípustnosti a tým ani jeho dôvodnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, a preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

40. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.